

בסדינה

(המשך מעמוד 11)

ליים את ביצוע ההמלצות, שביניהן גם הפיחה וצימצום שכר החברים בקואופרטיב. מימצאי החזקה, שכללו, בין היתר, פגמים המורים בשיטת ניהול הקואופרטיב, הועברו למשרד התחבורה. אך מרכזי עצמון, חבר המזכירות, כבר הגיב בהתנגדות לביצוע המלצות.

על מסקנות הוועדה, שעוררו זעם רב ב"קרב הנהגים, הגיב הנהג בני אטלס, איש האופוזיציה וחבר המזכירות לשעבר: "כל חברי ועדת גולומב הם מנהלים מפעלים ציבוריים. אני מומין אותם שילמדו להתגלות, קודם כל, על זקנם הם, לפני שהם מתגלחים על זקננו. שינסו לצמצם את שכר העובדים כל אחד במפעלו הוא. על כל פנים, לא זה הפתרון למצבה הנוכחי של דן".

תיירות

גם בדרך היבשה

בעשרת החודשים הראשונים של שנת 1966 ביקרו בארץ כמעט 300 אלף תיירים (298.323, ליתר דיוק). הם באו מקפריסין (943) ומשווייץ (9237), מצרפת (36.881) ומארצות-הברית (88.159) ואפילו מברזיל (2531) ואוסטרליה (3667).

כל תייר שני בא בדרך האויר (167.303) וכל תייר רביעי בא בדרך הים (71.762). מתקבל על הדעת כי כל השאר (59.258) באו דרך היבשה.

כיצד מתבצע דבר כזה בישראל, שכל גבולותיה היבשתיים סגורים פשוט מאד. פותחים לתיירים את שער מגדל-באום, כפי שהלשכה לסטטיסטיקה מגלה השתמשו בו שער זה 58.554 תיירים. 704 אחרים היו עוד יותר מיוחדים. עבורם נפתח המעבר בראש-הניקרה אשר בגבול הלבנון.

משפט

הבחור הסימפטי

בתחילה ניסה את מזלו בעיסקי יהלומים. אך מאיר מסום יצא מעסקים אלה כל עוד נפשו בו, כשהוא קרח מכל.

למרות השכלתו התיכונית, לא הצליח מאיר למצוא לעצמו מקור פונסה אחר. לב סוף נקלע להכרה של עבריינים מועדים. חבי רה זו אמנם לא העניקה לו מקום עבודה, אך לעומת זאת גילתה לפניו דרכים אחרות של השגת כספים.

התוצאה: מאיר מצא עצמו השבוע בבית משפט השלום, כשהוא ניצב לפני השופט יוסף קירטוני לשם הערכת מעצרו.

לטענת התובע המשרתי, גנב מאיר מ"חנות למכשירי צילום בשם פוטו קרט, 15 מצלמות קרות ערך ששחין כ-12 אלף ל"י רות. חיך נאיר לעברו של השופט שעמד לידו ואמר: "בהיי, איזה שקרן". הוא אמנם גנב את המצלמות האמורות, הסביר, אך מספרן לא היה כה גדול (15), אלא הרבה יותר קטן (9) שלא לדבר על שחין, שבכלל לא 12 אלף, אלא שש אלפים בסך הכל! **מצב לא טוב.** כאשר נתפש הבחור,

לא הכחיש דבר. הוא הלך ביחד עם השופט רים ועזר להם כשיחזרו הפריצה. אולם בבית-המשפט ניסה לשכנע את השופט שאין טעם להחזיקו יותר במעצר, והסביר: "כבוד השופט, אין לי כל עבר פלילי. אני לא פושע. לא רצחתי ולא גנבתי. כלומר, סליחה, כן גנבתי, אבל אני באמת רוצה לגמור כבר עם העסק הזה. זו היתה טעות שלי". הדיון בפרשה זו הסתיים בדרישה הבאה: העצור: תבין, כבוד השופט, יש חובות ואין עבודה. אתה יודע, המצב לא טוב. השופט (לנוכחים): בחור סימפטי. חבל שהנער מתקלקל.

העצור (מסביר בחיון): אין עבודה, אין עבודה, אדוני. השופט: באמת, בחור כזה סימפטי, אני נותן לו רק שבוע ימים.

חל-אביב

אבן מקיר תועב

הכת החשאית ביותר במדינה היא מסב"ל (מציירי סיסמאות בלילה). הכי אהבים אנשי מסב"ל קירות של שיש. תענוג לעבוד עליהם. הצבע נמרח ב"קלות וכולט למרחקים. ואיך שבעל-הבית מתרגז בבוקר! הקירות האחרים נוחים פחות, כי הצבע לא תופס, או שהוא נספג ונעלם. למשל (המשך בעמוד 22)

החורף ללימודים!

עתה נפתחות
כיתות ערב חדשות
לבחינות

בגרות ומוקדמות

במגמות: הומנית וריאלית

למועדים: אוקטובר 67, אפריל 68

הבחינות נערכות מטעם משרד החינוך והתרבות * מורים אקדמאיים * אם לא תעמוד בבחינות לאחר שתכונן להן אצלנו נלמד אותך

שנה נוספת **הינס** לאותן בחינות

בית-ספר תיכוניים, תל-אביב
התיעוצות פדגוגית והרשמה:
רח' גורדון 53 פינת ריינס, טל. 248514
בשעות 14.00 — 8.00
רח' אנטוקולסקי 4, ליד ארלוזורוב
פנת אבן-גבירול, בשעות 20.00 — 17.30

חקירות פרטיות

סודיות מלאה מובטחת.
מחירים נוחים.

המעוניינים נא לפנות:
ת. ד. 26537, תל-אביב

קורס לפקידות בירושלים:

NATIONAL/L.B.M.

במכונה — חודש! • קורס-פונד

דנציה • קצרנות • פנקסנות:

ביה"ס "הפקיד", י. פורמן,

בצלאל 18

מכנסי קורדרוי

לגברים וגברות HIPSTERS

תל אביב רח' דיזנגוף 120

אנגלית

קורס אינטנסיבי של 4 חדשים

למתקדמים שיפור הלשון ע"י שיחות כתות מיוחדות לבתי"ס יסודיים ותיכוניים

ב"ס ברליץ לשפות

ת"א, נחלת בנימין 2, טלפון 56347
חיפה, רחוב החלוץ 27, טלפון 69265

צדפתי

אם כי הירשה לנספח הצבאי שלנו להצטרף למטוסים. כי הוא איש צבא. התחלתי לברר אם אפשר לעלות על אונייה שמחפשת. הסתבר שהדבר היה אפשרי — תיאורטית. האפשרות היחידה להגיע לאינה בלב ים היא בהליקופטר צבאי — וכדי לטוס ב"הליקופטר צבאי אני צריכה להיות איש-צבא. כן, בליט ברירה, נשארתי בחוף, וחיכיתי לחדשות מהים.

החדשות לא היו טובות. אני שוב מצטטת מתוך היומן: יום א' 29 לינואר, שעה 9:10: נמל נאפולי. נקראנו לזהות את השרידים שנימשו מן הים. בתוך בניין מיהלת הנמל מיספר מיכסי מחסנים, גדיקים, גלגלי-הצלה, חנויות-הצלה, תורן של דגל שבור, ומפת ניילון.

לא היה ספק כי הם היו שיככים לי השלושה. על גלגלי-הצלה היה כתוב ב"פירוש שם האניה. ואת מפת הניילון הכרתי היטב: בפעם האחרונה שראיתה, היתה פרושה על השולחן בחדר-האורחים בקבינה של בעלי.

ושבו מהיומן, באותו תאריך: זה עתה נמסרה לנו בשורת איוב, כי החיפושים נפסקו.

★ ★ ★ מוזיקה הסירות הריקות

לא נותר אלא לחכות שתגיע המריה פאולינה לנמל — ועל סיפונה שתי סירות-ההצלה. רשמתי ביומן:

31 לינואר, שעה 10:30. על סיפון מריה פאולינה: שתי סירות-ההצלה, מסופלות מאד, צבועות מחדש, נושאות שם השלושה באנגלית. אחת מהן לגמרי ריקה מציד, ועם חור בדופן. השניה לגמרי שלמה, ומצוידת במלואה.

רבי-החובל האיטלקי של האניה קיבל אותי נו בטרקלינו באדיבות רבה. הוא סיפר כיצד גילו אויירונים את הסירות, כיצד נימשו עליידי ספינות הצי והועברו לסיפוננו שלו. לפי השערתו, לא ייתכן שהסירות היו צמודות לאניה בזמן הטביעה, וצפו מעצמן למעלה. אלא שבכל זאת היה נסיון להוריד אותן, לפני הטביעה. זה גם יכול להסביר את העובדה, שלא היו סימני-שבר בוים בהם היו הסירות תלויות.

אבל עובדה אחת הוזכרה לעין: שהפקים אשר בקרקעית הסירות, ואשר יש להכניסם לפני ההורדה למים, לא היו בסירות. הוא ראה בשטה את כתם השמן, חלק מחגורות-ההצלה ומיכסי מחסנים — והעיד רה זו אמונה סימני שאו התפוצצות. השטח שבו נתגלו כל אלה לא היה שטח צבאי.

השיחה בטרקלין הסתיימה. עלינו לראות את הסירות על הסיפון, ומיד לאחר מכן החלו מורידיים אותן לרציף. התרחקתי מעט, כדי לא להפריע למלחים. מישהו הבחין בהתרגשות העצומה שאחזה בי, והגיש לי כיסא. התיישבתי. היו אלה הרגעים הנוראים ביותר. לא יכולתי להשתחרר מהמחשבה כמה שונה יכול היה הכל להיראות, אילו היו מצליחים האנשים להיכנס לתוך הסירות האלה. יושבתי זקופה. הרגשתי שמבטי חיילי הצי נעוצים בי. לא רציתי שיראו את אשת רבי-החובל בוכה.

★ ★ ★ אילו...

אחרי-הצהריים הגיע נציג ועדת ה"חקירה מישראל, רבי-חובל מיכאליס. הוא גבה ממני עדות, ואחר כך הלך עם רבי-חובל אלכסנדר לבדוק את הסירות. לי בדיקה הזאת לא הלכתי. הרגשתי שאינני יכולה לעמוד שוב מול הסירות הריקות. ועכשיו? אני מחכה בסבלנות למסקנות ועדת החקירה. מחכה — ונוכרת. מחכה ר' חושבת מה היה קורה אילו.

אילו היו מצליחים להיכנס לסירות, אילו היו מגלים אותם בזמן, אילו... אילו היתה ההפלה נגמרת בשלום, היה אברהם יורד לחוף. כי בחיפה המתין לו סוף-סוף התפקיד שעליו חלמנו שנינו. בי תוקף היבחרו להנהלת הקואופרטיב, בדיוק לפני ההפלה האחרונה, היו לו סיכויים רבים לקבל תפקיד בחוף, במשרד החברה. תפקיד הקשור גם לים — וגם לבית. תפקיד שבו יכול היה לבצע את אותם הדברים שהוא הרגיש שהוא יכול לעשותם למען ה"חברה וצחחות האניות.

שלחתי לו את מכתב החברה, בו הודיעו לו על היבחרו כחבר ההנהלה. אבל בשיחה טלפונית אמר לי: "מוטב ששינו לא נתלה בזה יותר מדי תקוות. אולי לא יצא מזה כלום".

אבל עכשיו אני יודעת בבירור, כי אילו חזר היה אמנם מקבל את התפקיד, אילו...